

עיר וקדיש מזו שמיא נחית

ט"ל תשבת מפי זרעו

ספר זהר המזל

דרשה מכ"ק האדמו"ר מהאלמין

בזוהר דא יפקון מן גלותא ברחמי

והמשכילים יזהרו כלזוהר הרקיע

חוברת מספר 25

תמוז תשע"ד - עיה"ק בית שמש תובב"א

הוצאת:



שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gros
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מצוה גדולה לזנות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים.
ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א
וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים
ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

מכתבי הסכמה מגדולי ישראל, כבר באו בדפוס בשאר
הספרים שהוצאנו לאור - וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן

מפעל הזוהר העולמי

רחוב גחל לכיש 24/8

רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

עימוד ועיצוב ספרים מקצועי

'מקראי אור'

052-7615936

yoel32@neto.net.il



לְשֵׁם יְחִוּד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתָּהּ. בְּדַחֲלוֹ וּרְחִימוּ. לְיַחַד שֵׁם י"ה
בו"ה בְּיַחְוּדָא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל.

וַיְהִי נֹעַם אֲדָנֵי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ. וּמַעֲשֵׂה יְדִינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ. וּמַעֲשֵׂה יְדִינוּ
כּוֹנֵנָהוּ. בְּשֵׁם ה' נַעֲשֵׂה וְנַצְלִיחַ

בְּרוּכִים הַבָּאִים בְּשֵׁם ה'.

בְּרִשׁוֹת הַרְבָּנִים הַגָּאוֹנִים, רְאֵשֵׁי יְשִׁיבוֹת שְׁלִיט"א, תְּלִמִּידי חַכְמִים
וְעַסְקָנִים וּמְזַפֵּי הַרְבִּים שְׁאַרְגְּנוּ אֶת הַקְּבוּץ הַגָּדוֹל הַזֶּה, וְכָל
הַקְּהָל הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה שְׁלִיט"א.

אֲנַחְנוּ מְקוּיִם שְׁקֵדוֹשׁ הַשֵּׁם הַגָּדוֹל הַיּוֹצֵא מִן הַקְּבוּץ הַזֶּה בְּמִקוּם הַקְּדוֹשׁ
הַזֶּה, יָבִיא בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם בְּמַהֲרָה אֶת הַקְּבוּץ גְּלוּיֹת כְּמוֹ שֶׁהַבְּטִיחַ
הַרְשָׁב"י בְּסִפְרָא דָּא יִפְקוּן מְגֻלוֹתָא בְּרַחֲמֵי בְּבִיאַת מְשִׁיחַ צְדָקֵינוּ כּב"א.

נִתְאַסְפְּנוּ הַיּוֹם ח' תְּמוּזָה יוֹם הַזְכֵּרוֹן שֶׁל הָאִשָּׁה הַצְּדִיקָה מֵרַת בְּלוּרִיָּה
בֵּת מְזוֹל ע"ה, הִיא הִיטָה צְדִיקָה גְּדוּלָּה, עֲבָדָה בְּמַסִּירַת נֶפֶשׁ
לְהַצִּיל נָשִׁים רַבּוֹת שֶׁלֹּא יַעֲשׂוּ הַפְּלוֹת, הִיטָה מְכַנְסַת אֲוֵרוֹת מְדַבֵּרַת
עִם בַּחֲוֵרוֹת וְנָשִׁים עַל צְנִיעוּת, וּבַחֲוֶץ לְאַרְץ הֵיטָה מְדַרְבְּנַת לְנָשִׁים
לְקִיּוּם טְהוֹרַת הַמִּשְׁפָּחָה. וּמִסְרָה נֶפֶשׁהּ בְּשִׁבִיל לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם בֵּית,
מֵעוֹלָם לֹא הִיטָה בְּלִי כִּסּוּי רֵאשׁ, גְּדוּלוֹתָהּ וְעֲנוּתוֹתָהּ וְהָאֵרַת פְּנֵיהָ
לְכָל אָדָם הִיטָה לְהַפְּלִיא.

נִפְטְרָה כְּבִיתָהּ כְּמוֹצֵאֵי שַׁבַּת, בִּיקְשָׁה מִיָּם לִיטוֹל יָדֵיהֶם, וְאָמְרָה לְאַחֵים
וְאַחִיוֹת שִׁיחֵיו בְּאַחֲדוֹת גְּדוּלָּה, וְאַחַר כֵּךְ יִשְׁנָה עַד שֶׁאָמְרוּ אֵת
הַוִּידוּי וְקִרְיַת שְׁמַע, וְכִשְׁאָמְרוּ שְׁמַע יִשְׂרָאֵל ה"א ה' אֶחָד יֵצֵא נִשְׁמַתָּה
בְּאַחַד, וְנִקְבְּרָה בִּירוּשָׁלַיִם בְּסִנְהֶדְרֵיהָ הַמְּוֹרַחֶבֶת.

כּוֹאֵן וְנִלְמַד מוֹסֵר הַשְּׂכָל מְדַרְכֵיהָ הַטּוֹבִים.

הִנֵּה אֵיטָא בְּגִמְרָא (שַׁבַּת דָּף קנ"ג ע"א) "אַחֵים בְּהַסְפִּידָא דְהַתָּם קְאִימְנָא",
שֶׁהַנֶּפֶטֶר נִמְצָא בְּשַׁעַת הַהַסְפָּד. וּמִצְוִיִּים אֲנוּ לְיַלֵּךְ בְּדַרְכָּה שֶׁהִיטָהּ

שמה לילות כימים להפיץ טהרה וקדושה בישראל תורת ה' תמימה, וכידוע שבני העדה המרוקאית היו קשורים אליה באהבת נפש, כמים הפנים אל הפנים, שהייתה אוהבת כל יהודי ויהודי.

סיפר לי יהודי שגר כאן בכית שמש, למעלה משמונים שנה, שזוכר איך שבכל בית המדרש היו לומדים חבורות זוהר הקדוש וקטעים שלמים מהזוהר הקדוש היו שגורים על פה לשונם. ועד היום בכל בתי הכנסת של יהדות מרוקו בכל ארץ ישראל אחרי תפילת ערבית של מוצאי שבת נשארים עוד כשעה בחבורה קדושה ללמוד זוהר הקדוש, כדי להמשיך את קדושת השבת לימות החול עם קדושת הזוהר ואפילו האימהות תמיד היה שגור על לשונן שזכות רבי שמעון בר יוחאי תגן עליהן, וכמו שידענו מעובדה שהבאבא סאלי ידע כל הזוהר הקדוש בעל פה, והיו נוהגים לכבד מקום הזוהר הקדוש, כמו היכל של ספר תורה עם פרוכת, וכל פעם לפני שיצאו היו מנשקים את הפרוכת ובקשו מרבי שמעון בר יוחאי שיתפלל עליהם. ובאמת כל יהודי שלומד זוהר הקדוש זוכה ומתקשר לרבי שמעון בר יוחאי, ורבי שמעון בר יוחאי בא ויושב על ידו ומנשקו בפיו (ליקוטי מוהר"ן).

ואיך חידוש שיוצאים בנים ובנות צדקניות כאלו, שכל מגמתם להרבות תורה בעם ישראל להאיר ולקרב את אחינו בני ישראל לאבינו שבשמים.

אמרו חז"ל, לא ניתנה תורה אלא לאוכלי המן (הובא ברש"י ד"ה ב' ל"א ד), ובזוהר הקדוש (פרשת בשלח דף סב) כתוב, מה מיוחד באוכלי המן? שכאשר אכלו את המן היה מתברך במעיים וקיבלו אור רוחני וראו מה שלמעלה זוכו לחכמה עליונה. ועל זה נקראו 'דור דעה', והם היו בני האמונה, ולהם ניתנה התורה להסתכל בה בפנימיותה ולדעת דרכיה. רואים מהזוהר הקדוש שיעקר נתינת התורה ניתנה לאלו שלומדים את סודותיה.

כתוב בפרשת ויחי (בראשית פרק מ"ט י"א) "אֲסֵרִי לְגַפְּנָן עִירָה וְלִשְׂרָקָה בְּנֵי אֶתְנֹו כִּבְסֵי בֵּינָן לְבָשׁוּ וּבָדָם עֲנָבִים סוּתָה"*, ובאור החיים הקדוש שם

הַרְבֵּה אֶצְלוֹ חִיָּר לִי לִי מֵיִנְהָ שֶׁל תוֹרָה, וְלָכֵן שָׁנִים בְּזָכוֹת הַתּוֹרָה אִם יִהְיֶה חֲטָאִיְכֶם פְּשָׁנִים פְּשֻׁלָּג וְלִבְנֵינוּ (ישעיה א).
ובאור החיים הקדוש (בראשית פרק מט פסוק יא), "כבס ביין וגו' - יתבאר על דרך אומרם

א. ובמדרש תנחומא פרשת ויחי (פרק י') ... "כבס ביין לבושו" מרוב יין "ובדם ענבים סותו" ... אין יין אלא תורה, שנאמר (שיר א) "כי טובים דודיק מייין הביאני אל בית היין" "חכלילי עינים מייין" מכאן אֶת לְמַד שֶׁהַתּוֹרָה

כתב, שכוחו של הגואל העצום מלך המשיח הוא שצריך שיתעסקו ישראל

בשעשוע שמשתעשע הקב"ה עם הצדיקים בגן עדן, עכ"ל.

ובמסכת סוטה (דף כ"א ע"א), ד"א עבירה מכבה מצוה ואין עבירה מכבה תורה שנאמר מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה. וברש"י שם פירש: לכבות את האהבה - זו תורה דכתיב (שיר ב) הביאני אל בית היין ודגלו עלי אהבה, יין סוד. ובתו"ט על מסכת אבות (פרק ד משנה כ'), כתב: רוב המפרשים פירשו שהענבים כנגד חלק הפשט שבתורה. והיין כנגד חלק הנסתר וכן אמרו (סנהדרין ל"ח) יין בגמטריא סוד.

ובשיר השירים (פרק ד' ד') "כִּמְגֹדֵל דָּוִד צִנְאָרְךָ כְּנִי לְתַלְפִּיּוֹת אֶלְךָ הִמְגֵן תְּלִי עָלַי פֶּל שְׁלִטִי הַגְּבוּרִים", ובתרגום יונתן פירש: וריש מתיבתא... ובאולפן דאורייתא דהוה עסק, רחיצין עמא בית ישראל, ומנצחין בקרבא כאילו אחדין בידיהון כל מיני זינין דגיבירין, וברש"י פירש: "שלטי הגבורים", שהתורה מגן לישראל. ובפסוק ה' "שְׁנֵי שְׂדֵיךָ כְּשְׁנֵי עֶפְרַיִם תְּאוֹמֵי צְבִיָּה הַרְוְעִים בְּשׁוֹשָׁנִים", ובתרגום יונתן פירש: תרין פריקיך דעתידין למפרקך משיח בר דוד ומשיח בר אפרים וכו'. ובפסוק ו' "עַד שְׁיִפּוּחַ הַיּוֹם וְנָסוּ הַצְּלָלִים אֶלְךָ לִי אֶל הַר הַמּוֹר וְאֶל גְּבַעַת הַלְּבוֹנָה", פירש ב"צורור המור": אלך לי אל הר המור זה הר סיני, לעשות ישראל מקושרת מור, כי כמו שהקשרת מור מבריה כל רוחות רעים, כן על ידי הר סיני, פסקה זוהמתן, "ואל גבעת הלבונה", ללבן אותך ולהפוך כל החטאים לזכיות, עכ"ל. וזהו כמו שכתוב במדרש תנחומא לעיל, (ויחי) "ולבן שנים" בזכות התורה, "אם יהיו חטאיכם כשנים כשלג ילבינו" (ישעיה א), עכ"ל. שזה הכוח ניתן לתשובה מאהבה שמהפך לזכיות, כמו כן על ידי לימוד יינה של תורה שהם סודות התורה זוכים לתשובה מאהבה, ומהפכים הכול לזכיות.

ז"ל (בזוהר חדש פרשת בראשית) כי גלות ד' שבו יגלה הגואל העצום צריך שתהיה ביד ישראל מצות עסק התורה, וזולת זה יתעכב מבוא, ולזה רמז באומרו כבס וגו', פירוש כי כוחו של המלך המצופה שילה שמו, הוא בחינת עסק התורה, שיתעסקו ישראל בינה של תורה, ועיין מה שפירשתי (שהש"ר ב) בפסוק "הביאני אל בית היין", ואמר כי באמצעותה יהיה לבושו שהוא כינוי למלכות, נכון אליו ללבושו.

ואומרו "ובדם ענבים" וגו' - נתכוון לומר, כי אם יגיע זמן הגאולה ולא ימצא יין, פירוש שאין בנו תורה, תהיה הגאולה באמצעות עול ותוקף הגלות אשר יצרון האומות לישראל, כאומרו ז"ל (סנהדרין צ"ז) כי כשיגיע קץ הנחתם ולא יהיה בישראל זכות לגואלם יעמיד להם מלך קשה כהמן וכו', והוא אומרו ובדם ענבים, כי באמצעות היסורין יזככו הנפשות ויתבררו ניצוצי הקדושה, כדרך שיתבררו באמצעות בחינת התורה, אלא שזו מלאכתו נאה וזו מלאכתו בלתי נאה, ואומרו "ענבים" כי באמצעות היסורין תגמר הכנתה כגמר בישול פרי הגפן שהם הענבים, גם רמז כי לא ישלטו האומות לשפוך דם לזמור אילן או ענף או אשכול אלא ענבים, פירוש גרגרין.

ואמר "סותה", לרמוז מדרגה קטנה למטה מהסותא כי הסות ירצה לשון כיסוי ההכרחי, לשון מסוה, והכוונה בזה כי הפרש גדול היה בין אם תהיה הגאולה באמצעות התורה והמצוה, אז יגלה בגילוי מלכות עליון, לאם תהיה באמצעות הנקמה אשר תהיה בישראל יהיה בבחינת עני ורוכב וגו' (זכריה ט' ט').

ובאור החיים הקדוש בפירושו ראשון לציון על שיר השירים (פרק ב' ד) "הִבְיֵאֲנִי אֶל בֵּית הַיֵּין וְדַגְלוּ עָלַי אֲהַבָּה", פירש, וז"ל: דע כי ביין יש ארבעה דברים... וכנגד ד' דברים אשר ביין הם בתורה פרד"ס... ואומרו ודגלו עלי אהבה" נראה שרמזו כאן מה שכתוב בזוהר חדש

ביינה של תורה, וביאור הדברים שילמדו את פנימיות התורה שזה יינה של תורה, גם יין גימטריא "סוד".

וַיֵּשׁ לָנוּ עֵצָה אַחַת וּבְרוּרָה, לְרוּץ לְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחַאי עַל יְדֵי לְמוּד וְעֶסֶק בְּסֵפֶר הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ, שְׁבֹזֶאת מִכְּטִיחַ לָנוּ הַרְשָׁבִי שְׁנֵצָא בְּרַחֲמִים מֵהַגְּלוּת, וְלֹא צָרִיךְ נִסְיוֹן [וְלֹא נִסְיוֹן שֶׁל עֲנִי]. (פְּדָבְרֵי הַתִּיקוּנֵי זוֹהַר תִּיקוּן כ"א דף נ"ג) וְכִיְדוּעַ דְּבָרֵי הַמְּקַבְּלִים, מוֹרְנוּ הֶרֶב רַבִּי חַיִּים וַיִּטָּאֵל, הַרְשָׁשׁ, הַבְּעַל שֵׁם טוֹב, וְהִפֵּן אִישׁ חַי וְעוֹד, דְּעַתִּיד לְמוּד זֶה לְהַתְּפָרֵס וְלְהַגְּלוּת, וְעַל יְדוֹ תִּגְאָל הַשְּׁכִינָה הַקְּדוּשָׁה וְתִבּוֹא הַגְּאֻלָּה. וּבַתּוֹךְ דְּבָרֵי גַם זֹאת אֲזַכִּירָה, דְּבָרֵי מוֹרְנוּ הַגְּאוֹן הַצְּדִיק הַמְּקוֹבֵל רַבִּי שְׁמוּאֵל דְּרִזִּי זְצַלְלָה"ה, דְּהוֹרָעָה לְהַאֲרִיךְ יָמִים יַחְזִיק בְּעֵץ הַחַיִּים, פְּלוֹמֵר יִלְמַד בְּתוֹרַת הַסוּד וּבִזְהָ יֵאָרִיכוּ יָמָיו, וְקַבְּלָהּ זֶה מִפִּי מְרָנָא רַבִּי יְאוּדָה פְּתִי"ה זי"ע נְאֻמְרָה וְכֹךְ הָיָה גַם לְמַעֲשֵׂה כְּמָה וְכְמָה פְּעָמִים [הוֹכָא דְּבָרָיו בְּקוֹנְטְרַס זְכָרוֹן]. וּמַעֲשֵׂה

ובמהשך האור החיים שם: כבס ביין וגו' - יתבאר על דרך אומרם ז"ל (בזוהר חדש פ' בראשית) כי גלות ד' שבו יגלה הגואל העצום צריך שתהיה ביד ישראל מצות עסק התורה, וזולת זה יתעכב מבוא, ולזה רמז באומרו כבס וגו', פירוש כי כוחו של המלך המצופה שילה שמו הוא בחינת עסק התורה שיתעסקו ישראל ביינה של תורה, ועיין מה שפירשתי (שהש"ר ב) בפסוק הביאני אל בית היין, [ושם פירש שהיין מרמז לכל חלקי פרד"ס התורה, וברש"י בגמרא כתב שיין מרמז על תורת הסוד], ואמר כי באמצעותה יהיה לבושו שהוא כינוי למלכות, נכון אליו ללבושו: ואומרו ובדם ענבים וגו' - נתכוון לומר, כי אם יגיע זמן הגאולה ולא ימצא יין, פירוש שאין בנו תורה, תהיה הגאולה באמצעות עול ותוקף הגלות אשר יצירון האומות לישראל, כאומרם ז"ל (סנהדרין יז): כי כשיגיע קץ הנחתם ולא יהיה בישראל זכות לגואלם יעמיד להם מלך קשה כהמן וכו', והוא אומרו ובדם ענבים, כי באמצעות היסורין ידככו הנפשות ויתבררו ניצוצי הקדושה כדרך שיתבררו באמצעות בחינת התורה, אלא שזו מלאכתו נאה וזו מלאכתו בלתי נאה ואומרו "ענבים" כי באמצעות היסורין תגמר הכנתה כגמר בישול

ב. כתוב בפרשת ויחי (בראשית פרק מט יא) "אֲסִרִי לְגַפְּנוּ עֵירָה וְלִשְׂרָקָה בְּנֵי אֲתָנּוּ כְּבֵס בִּינִי לְבָשׁוּ וַיְבָדֵם עֲנָבִים סוּתָה", ובאור החיים הקדוש שם, וז"ל: או יאמר על זה הדרך שהכתוב מדבר בב' הגאולות המפורסמות, הא' היא של מצרים, והב' היא גאולה העתידה בעזר השם וכנגד גאולה הא' אמר אוסרי לגפן, על דרך אומרנו (תהלים פ ט) גפן ממצרים תסיע, שאז כפה ה' לפניו בחינה אחת הנקראת עיר, והוכנע לפני הגפן וכנגד גאולה הב' בעזר השם שתהיה בימינו אמר ולשורקה, פירוש בעת אשר ישרוק ה' דכתיב (זכריה י ח) אשרקה להם ואקבצם, אז בני אתונו, אמר לשון רבים, לומר כל בחינות האומות כי ביציאת מצרים לא הכניע ה' לפניו אלא ראש אומות שהם מצרים וכנען, שהם ז' עממין, שהם היו ראש ותגבורת לכל האומות, אבל ע' אומות לא הוכנעו ולא ניתנו להם, אבל לעתיד לבא בעזר השם לא יניח מהאומות אומה גדולה או קטנה שלא תנתן להם, והוא אומרו בני אתונו פירוש מלבד עירה, אלא גם בני אתונו: ולכן אנחנו מתקבצים ללמוד בחבורה של שבעים איש לסיום הזוהר כדי להכניס את כל השבעים אומות בעזרת השם.

בְּחֶכֶם אֶחָד שְׁחָלָה וְלֹא אָבָה לְשִׁמְעַ, וְאָכֵן לְאַחַר כְּמָה יָמִים שָׁבַק חַיִּים לְכָל חַי רַחֲמָנָא לִיְצַלֵּן. וְכָל גְּדוּלֵי הַסְּפָרַדִּים שְׁלִבָם הָיָה רַחֲב כְּאוֹלָם - הַשִּׁיגוּ כָּל מַעֲלָתָם עַל יְדֵי לַמּוֹד הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ תְּמִידִים כְּסֻדְרָם.

וְכִידוּעַ שְׁכָל הַקְּהֵלוֹת הַקְּדוֹשׁוֹת בְּחֵאלֶב, עֵירֶק, מִצְרִים מְרוֹקוֹ וְעוֹד, תְּמִיד הָיוּ חֲבוּרוֹת חֲבוּרוֹת שְׁלֵמָדוֹ שְׁעוֹת בְּכָל לַיְלָה וּבְכָל יוֹם בְּזֵהר

הַקְּדוֹשׁ, וּבְפָרֵט בְּדוֹר הָאַחֲרוֹן, בְּדוֹרוֹ שֶׁל מְרַנָּא הַבֵּן אִישׁ חַי זִיע"א, עַל כָּל

מַעֲשֵׂה מַצְוָה לְמָדוֹ עֲנִינֵי

סְעָדָה בְּשֶׁבֶת קִדְשׁ

עַל נְפֻטְרִים, לְמָדוֹ זֵהר

וְהָאֲדָרוֹת, וּבְבִרִית מִיֵּלָה

שְׂאִין לָנוּ כְּתוּרַת הַרְשָׁב"י

הַנְּשֻׁמָּה, וְלִפְנֵי כָּל תְּפִלָּה

[שְׁהוּבָא בְּהַקְדָּמָה

רַבִּי מַרְדְּכַי שְׁלִיט"א

הַפְתַּח אֵלֵיהוּ הַנְּבִיא זְכוֹר

מ"ח שְׁכוֹלֵם יִמְשִׁיכוּ בְּדַרְכֵי אֲבוֹתֵיהֶם, וְלִכְּן אָנוּ מִתְּעוֹרְרִים וּמִתְחַזְּקִים

לְהוֹסִיף עוֹד וְעוֹד לּוֹמְדִים בְּזֵהר הַקְּדוֹשׁ, כִּי הוּא הַפּוֹתַח וְהוּא הַסּוֹגֵר, וְעַל

יְדֵי לַמּוֹד הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ רוֹאִים בְּרָכָה בְּלִמּוֹד הַנְּגִלָּה כִּידוּעַ וְכִמְרָגֶשׁ בְּחוּשׁ,

וּמִתְבָּרִים חֲדוּשֵׁי תוֹרָה וּנְפִתְחִים מַעֲיִנוֹת הַחֲכָמָה כִּי מִמֶּנּוּ תוֹצְאוֹת חַיִּים.

כְּמִבְּאֵר בְּרַבִּי חַיִּים וַיִּטָּאֵל וּבְרַמְח"ל וְהַגֵּר"א וְהַחִיד"א הַקְּדוֹשִׁים, וְעַיִן עוֹד

ב"אור הזוהר" בְּאַרְיִכוֹת.

עַל פִּי הַתְּכֵנִית שֶׁל מַפְעַל הַזֶּהר הָעוֹלָמִי - אֲשֶׁר מִזְמִין אֶת כָּלֵל יִשְׂרָאֵל

לְזִכּוֹת וְלִיטוֹל חֵלֶק בְּלִימּוֹד הָאֲדִיר שֶׁל סֵפֶר הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ, כִּי בִזְכוֹת

הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ, עִם יִשְׂרָאֵל, יִזְכֶּה לְצֵאת מֵהַגְּלוּת בְּרַחֲמִים, וּלְבֹא לְגֵאוּלָּה

הַשְּׁלָמָה, כִּידוּעַ הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ נִמְשַׁל לְתִיבַת נוּחַ, שֶׁמִּצִּילָה אֶת כָּל הַדּוֹר

מִגְזֵרוֹת קְשׁוֹת, כָּל אָדָם הַמִּשְׁתַּתֵּף כַּחֲלֶק מֵהַכָּלֵל בְּלִימּוֹד הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ,

זוֹכֵה לְבִרְכָה מִמְּקוֹר עֲלִיוֹן, שֶׁהִיא תְּעוּדַת בִּיטוּחַ חַיִּים, הַטּוֹבָה וְהַחֲזָקָה

בִּיּוֹתֵר הַקֵּיִימַת עֲלֵי אֲדָמוֹת, מִסִּירִים מִמֶּנּוּ גְזֵרוֹת וִיסוּרִים קָשִׁים, עוֹנוֹנֹתָיו

נִמְחָלִים, נִשְׁמָתוֹ מִזְדַּכְכַּת וּמִתְעַלָּה, זוֹכֵה לְעוֹלָם הַבָּא הַצִּפּוֹן לְצַדִּיקִים,

וְזוֹכֵה עוֹד בְּעוֹלָם הַזֶּה, לְהֵאָחֵז בְּעֵץ חַיִּים, כְּכַתוּב "וְעוֹלָמְךָ תִּרְאֶה בַחַיִּיךָ".

כְּבָר זָכִינוּ בִּס"ד שֶׁהִתְקַבְּצוּ אֵלֵינוּ יְהוּדִים בְּשִׂמְחָה לְלִמּוֹד וּלְסִיִּים אֶת

הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ מִיְדֵי חוֹדֶשׁ בְּחִדּוּשׁוֹ, אֲךָ לְצַעֲרֵינוּ סִפְרֵי הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ הַמְּחוּלָּק

לְשִׁבְעִים כְּרֻכִּים בְּפוֹרְמֵט כִּיס, אֲזָלוּ מִן הַשּׁוּק, וּמוֹכְרָחִים בְּדַחֲפוֹת



להדפיסם מחדש, על כן את אחי אנוכי מבקש, בואו לעזרת ה' בגבורים, למען שמו באהבה, שנוכל להמשיך להפיץ ולפרסם את תורת הרשב"י לכל יהודי די בכל אתר ואתר, ולחשוב מחשבות לבלתי ידח ממנו נידח כי כל הגאולה תלויה בזה. והחלש יאמר גיבור אני, בוזו כסף בוזו זהב, וכל אחד יכול לתרום ישר לבית הדפוס סך 1600 ש"ח בעשרה תשלומים, וכך ידפיסו עוד עשרה סטים של זוהר הקדוש וככל שירבו התורמים, כך נוכל להדפיס יותר ויותר לחלוקה בחינם לכלל ישראל, כי הצמאון גדול ועם ישראל קדושים רוצים לאחוז בעץ החיים, ולהמשיך את נשמת הרשב"י כאן לדורינו, וכמו שמבטיח הרשב"י (זוהר שמות ז:), אשרי מי שיזדמן בזמן התגלות המשיח, כי מי שיהיה באותו זמן באמונה ומי שיתן עזר וסיוע לשכינה הקדושה, יזכה לאותו האור של שמחת המלך ברוך הוא, שאז ישמח ה' במעשיו, עכ"ל.

אחי ורעי, בואו נתאחד בדבר גדול וקדוש זה!

מדרברים פאן על דבר שמקרב את הגאולה ומביא את המשיח, וזכות הזוהר הקדוש מעכב מלבוא על עם ישראל ח"ו פצצת אטום. - אין זמן יותר!!!



ידוע שבעל הסלם זצ"ל עשרים שנה לפני מלחמת העולם, הלך לכל הרבנים וראשי ישיבות, ואמר להם שיש גזירה גדולה שנחתמה על כלל ישראל, שחלק גדול מכלל ישראל ימחקו מן העולם רח"ל, ואמר דברי הרמח"ל הידועים שרק למוד הזוהר הקדוש יכול להציל אותנו מן הגזרות הרעותי רח"ל.

בגלות נתקיים בך מה שכתוב] "שם שם לו חק ומשפט [היינו התלבשות התורה העליונה בששה סדרי משנה שבמט"ט, שיש בהם קושיא ומחלקת ומיריות, והוא מתמרמר בתוכם עד שמתלבן ההלכה] ושם נסהו". [ויקרא] ובהאי עץ הדעת טוב ורע, דאיהו איסור והיתר [ובעץ הדעת טוב ורע שמשם הוא ענין אסור והיתר, דהיינו על ידי התורה שבעל פה שהיא ששה סדרי משנה שמצד מלאך מט"ט, יתעלו התלמידי חכמים מחמת

פרי הגפן שהם הענבים, גם רמז כי לא ישלטו האומות לשפוך דם לזמור אילן או ענף או אשכול אלא ענבים, פירוש גרגרין.

ג. על ידי למוד הזוהר הקדוש מתמתקים היסורים

בזוהר נש"א (דף קנ"ג): [ופנה רבי שמעון להרעיא מהימנא ופרש לו מה שכתוב "שם שם לו חק ומשפט" באפן אחר, ואמר] ורעיא מהימנא [שנשמתך מתנוצצת בתלמידי חכמים שבכל דור], תמן אתקיים בך [שם

[שִׁיתְקִים קֹדֶם בִּיאַת הַמְשִׁיחַ מֵהַשָּׁמַיִם מֵהַשָּׁמַיִם] (דְּנֵאֵל יב י') "יִתְבָּרוּ וְיִתְלַבְּנוּ וְיִצְרְפוּ רַבִּים וְהִרְשִׁיעוּ רְשָׁעִים" [כִּי אֲזִי יִהְיֶה בְּרוּר הַגְּמוּר שֶׁל כָּל הַבְּחִינֹת שֵׁשׁ בְּיִשְׂרָאֵל, וּמִפְרָשׁ] "יִתְלַבְּנוּ" אֵינוֹן מֵאֲרִי מִשְׁנֵה. [אֵלוֹ הֵם בְּעֲלֵי מִשְׁנֵה שִׁיתְבָּרוּ עַל יְדֵי לְמוּד הַתּוֹרָה, וְיִצְרְפוּ: אֵינוֹן זְרַע קַדִּישָׁא דְשָׂאָר עִמָּא. [אֵלוֹ הֵם זְרַע קוֹדֶשׁ שֶׁל שְׂאָר הָעַם שִׁיתְבָּרוּ עַל יְדֵי מִצּוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים וְצִדְקָה, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב [זְהוּ שְׁכָתוּב] (זְכָרְיָה יג ט') "וְצִרְפֹּתֶיךָ כְּצִרְפוֹת אֶת הַכֶּסֶף [דְּהִינוּ עַל יְדֵי הַכֶּסֶף שְׁנוֹתָנִים לְצִדְקָה] וְהִרְשִׁיעוּ רְשָׁעִים", אֵינוֹן עָרֵב רַב [אֵלוֹ הֵם הָעָרֵב רַב שֶׁנִּצְאוּ מִכָּל יִשְׂרָאֵל].

הַעוֹסְקִים בְּזוּהַר הַקְּדוֹשׁ יִזְכּוּ לְהִיכָנֵס בְּתַבַּת נַח וְלְהַנְצִיל מִמְלַחְמַת גּוֹג וּמִגּוֹג

[וּמָה שְׁכָתוּב] (דְּנֵאֵל יב) "וְהַמְשִׁפִּילִים יִבְנוּ" אֵינוֹן מֵאֲרִי קִבְּלָה [אֵלוֹ הֵם בְּעֲלֵי הַקִּבְּלָה הַעוֹסְקִים בְּסוּדוֹת הַתּוֹרָה] דְּאִתְמַר בְּהוֹן [שְׁנֵאֲמַר בְּהֵם] (דְּנֵאֵל יב ג') "וְהַמְשִׁפִּילִים יִזְהִירוּ כְּזוּהַר הַרְקִיעִי", [וְהִינֵנוּ] אֵלוֹן אֵינוֹן דְּקָא מִשְׁתַּדְּלוּן בְּזוּהַר דָּא, דְּאִקְרִי סִפְרָה זְהוּרָה [אֵלוֹ הֵם שְׁעוֹסְקִים בְּאֹר הַזֶּה הַנִּקְרָא סִפְרָה זְהוּרָה, כְּלוּמַר שְׁמִינְגִיעִים עֲצָמָם לְהַבִּין אֶת עוֹמֵק דְּכָרְיוֹ] דְּאִיהוּ כְּתִיבַת נַח [שְׁהוּא כְּתִיבַת נַח, כְּמוֹ שֶׁתַּבַּת נַח לֹא זָכוּ לְהַכְנִס בָּהּ אֶלָּא מַעֲט, כִּי לֹא יִזְכּוּ לְהַכְנִס בְּהַבְּנַת סִפְרָה זְהוּרָה אֶלָּא מַעֲט, וְזֶה שְׂאָמַר] דְּמִתְכַּנְּשִׁין בָּהּ שְׁנַיִם מַעֲרִי וְשׁוּבַע מִמְלַחְמוֹתָא [שְׁנֵאֲסָפִים בּוֹ שְׁנַיִם בְּעִיר וְשׁוּבַעָה מִן הַמְּלַכּוֹת, דְּהִינוּ מִכָּל הַמְּדִינָה],

וְלִזְמַנֵּינוּ [וְלַפְעָמִים כְּשֶׁאֵין זְכוֹת בְּדוֹר, אֲזִי רַק] אֶחָד מַעֲרִי וְשְׁנַיִם מִמְשַׁפְּתָה [כְּלוּמַר, מַעֲשִׂים יְהִי הַזּוֹכִים לְהַבִּין אֶת סִפְרָה זְהוּרָה], דְּבַהוֹן [כִּי בְּאֵלוֹ שְׁיִזְכּוּ לְהַבִּין אֶת סִפְרָה זְהוּרָה] יִתְקַיֵּם [מָה שְׁכָתוּב] (שְׁמוֹת א כב) "כָּל הַבּוֹן הַיְלוּד [הִינוּ כָּל הַנְּשֻׁמוֹת הַנוֹלָדוֹת מֵאִמָּא קַדִּישָׁא] הַיְאוּרָה תִּשְׁלִיכוּהוּ" [דּוֹרֵשׁ הַאֲוֹרָה"ר נוֹטְרִיקוֹן אֹר ה', (עוֹד יֵשׁ לוֹמַר הַיְאוּרָה"ר כְּמוֹ לְאוּרָה"ר דְּהִיא אֲתְרוּנָה כָּל בְּתַחֲלָתָה, (רִשׁוֹ"י עַל הַפְּסוּק "הַבָּאִים מִצְרַיִם"), וְלְהַיְאוּרָה"ר נוֹטְרִיקוֹן לִיהִי אֹר"ר וְזֶה אֹר"ר הַגְּנוּז בַּתּוֹרָה, וּמִתְגַּלָּה בְּסִפְרָה זְהוּרָה הַקְּדוֹשׁ)], וְדָא אֹרָה דְּסִפְרָא דָּא [וְזֶהוּ הַאֲוֹר שֶׁל סִפְרָה זְהוּרָה

שֶׁיִּגְעוּ עֲצָמָם בְּעִסְקָה הַתּוֹרָה שְׁבַעֲלָה פֶּה], וּבְאֵינוֹן רְזִין דְּאִתְגַּלְיִין עַל יְדֵי [וּבְאֵלוֹ הַסּוּדוֹת שְׁנִתְגַּלוּ עַל יְדֵי], "וְיִמְתְּקוּ הַמַּיִם" [דְּהִינוּ] כְּמַלְחָה דְּמִמְתְּקַת בְּשָׂרָא הִכִּי יִתְמַתְקוּן בְּרִזְיָא דְּאִתְגַּלְיִין עַל יְדֵי כָּל אֵינוֹן קוֹשְׁיִין וּמַחְלוּקוֹת [כְּמַלְחָה הַמְּמַתְקַת אֶת הַבְּשָׂר, כִּי יִתְמַתְקוּ וְיִתְיַשְׁבוּ בְּכַח הַסּוּדוֹת שְׁנִתְגַּלוּ עַל יְדֵי כָּל אֵלוֹ הַקּוֹשְׁיֹת וְהַמְּחֻלְקוֹת, כִּי יֵשׁ כְּמָה מֵאֲמַרִי חֲז"ל שְׁאֵינוֹן מִתְיַשְׁבִּים אֶלָּא עַל דְּרָף הַסּוּד], דְּמִיִּין מְרִיזִין דְּאוּרִיִּיתָא דְּבַעֲלָה פֶּה [כִּי מַיִם הַמַּיִם שֶׁל הַתּוֹרָה שְׁבַעֲלָה פֶּה, דְּהִינוּ מֵהַ שְׁטַעְמֵנוּ טַעַם מִר בַּתּוֹרָה מִחֲמַת הַקּוֹשְׁיֹת] אִתְהַדְּרוּ מִתִּיקוֹן מִי אוּרִיִּיתָא [עַל יְדֵי הַסּוּדוֹת חוֹזְרִים לְהִיּוֹת מִי הַתּוֹרָה מִתּוֹקִים], וְיִסּוּרִין דִּילָף [וְהִיסּוּרִים וְהַצַּעַר שֶׁלָּף, דְּהִינוּ הַצַּעַר שְׁמַגִּיעַ לְהַעוֹסְקִים בַּתּוֹרָה] בְּרִזִּין אֵלוֹן דְּאִתְגַּלְיִין עַל יְדֵי יְהוֹן לָף מִתִּיקוֹן [בְּסוּדוֹת הָאֵלוֹ שְׁמַתְגַּלִּים עַל יְדֵי יְהִי לָף מִתּוֹקִים, כִּי עַל יְדֵי הַסּוּד יִשְׁיִגוּ אֶת מַעֲלוֹת הַיְסוּרִים, וּכְשֶׁאֲדָם מִשִּׁיג אֶת מַעֲלוֹת הַיְסוּרִים יִשְׁמַח בְּהֵם], וְיִהְדְּרוּ לָף כָּל דְּחִקוֹן דִּילָף כְּחִלְמִין דְּעִבְרִין [וְיִחְזְרוּ לָף כָּל הַצְּרוֹת שְׁעָבְרוּ עֲלֵיךָ כְּמוֹ חֲלוּמוֹת שְׁעוֹבְרִים וְאֵינָם], וְחֲלָם בְּהִיפּוּף אֲתוּנוֹן מְל"ח דְּמִמְתְּקַת יִת בְּשָׂרָא [וּמִלַּת חֲלָם בְּהִיפּוּף הַאֲוִתִּיּוֹת הִיא מְל"ח הַמְּמַתְקַת אֶת הַבְּשָׂר] אוּף יִסּוּרִין מִמְתְּקִים [כִּי הַיְסוּרִים שְׁמַמְתְּקִים כְּמַלְחָה יְהִי כְּמוֹ חֲלוּם], כְּמָה דְּאוּקְמוּהָ [כְּמוֹ שְׁבַעֲרֵי הַחֲכָמִים (עַן מִסְכַּת בְּרַכּוֹת דָּף ה' ע"א)].

בְּרוּר הַסִּיגִים - הַרְשָׁעִים מִיִּשְׂרָאֵל

וְלְרְשָׁעִים מִתְהַדְּרוּן יִסּוּרִין מְלַח סְדוּמִית [וְלְרְשָׁעִים יִחְזְרוּ הַיְסוּרִים כְּמוֹ מְלַח סְדוּמִית] דְּאִיהִי מִסְמָא אֶת הַעֵינַיִם [שְׁהוּא מַעֲרִי אֶת הַעֵינַיִם, כִּי לֹא יִשְׁיִגוּ אֶת מַעֲלוֹת הַיְסוּרִים בְּחִבְלֵי מְשִׁיחַ וְיִבְעֻטוּ בְּהֵם וְיִצְאוּ מִכָּל יִשְׂרָאֵל] לְקִיּוּמָא בְּהוּ [לְקִיּוּמָא בְּהֵם מֵהַ שְׁכָתוּב] (אִיב יא כ') "וְעֵינַי רְשָׁעִים תִּכְלִינָה" [וְלֹא יִזְכּוּ לְרִאוֹת בְּטוֹב ה', וְעֵינָיו זֶה יַעֲשֶׂה הַקִּבְּלָה לְנִשְׁוֹת בְּהֵם אֶת יִשְׂרָאֵל לְרִאוֹת הַנְּעַמְדוֹ בְּאִמְוִינָו, וְעַל יְדֵי זֶה יִתְבָּרוּ וְיִתְלַבְּנוּ].

וְאֵינוֹן (דָּף קנ"ג ע"ב) עָרֵב רַב רְשָׁעִיִּיא [וְאוֹתָם הָעָרֵב רַב רְשָׁעִים] דִּיתְקַיֵּם בְּהוּ בְּהוּא זְמָנָא

על פן העצה היא, שכל רב וראש ישיבה יאמר, שכל יהודי צריך ללמוד זוהר הקדוש.

ולא שמעו בקולו! - אחר כך פרצה מלחמה גדולה והרגו 6-7 מליון יהודים, כעת אני שואל את אותה השאלה שמקשה הגמרא במסכת שבת (נה) מי הרג אותם?

עשה שליחותו, ולמה אמר פאלו? ויש לומר שרומז לרבנים שבאמת הם בונים בנינים גדולים, ולכאורה עושים מעשים טובים עם הרבה פרסום, אך באמת פונתם הוא רק לחמדות הממון, ואלו העקר שזה להחזיר את עם ישראל בתשובה ולדאג לגאולה, זה לא עושים, ולכן אמר "פאלו" דכלפי חוץ חושבים שעושים המון, ורק יודע תעלומות רואה שלא עושים כלום, ולא אכפת להם מפלל ישראל ומצער השכינה הקדושה; עין אור הזוהר בשם המרח"ו והרמ"ח(ל). ובך יתקיים רזא דיונה [בך משה רביא מהימנא יתקום הסוד של יונה הנביא] דעאל בעמקין דתהומי ימא [שנכנס בעמקי תהום הים] הכי תיעול אנת בעמיקו דתהומי אוייתא [כך תפגס אתה בעומקי תהומות התורה], הדיא הוא דכתיב [זה שאמר יונה הנביא] [יונה ב] "ותשליכני מצולה בלבב ימים" [הרומז על ים התורה] (מתוך מדבש).

מי שמונע תורת סוד, פאלו החזיר את העולם לתהו ובהו

ובתקוני זוהר (תיקון תשעה עשר דף ל"ח ע"א): ומי שמונע סוד העקר של שתי תורות, פאלו החזיר את העולם לתהו ובהו... ואלו אותם שאומרים שאין תורה אלא כפשוטה, ואין בה סוד אחר, והם דו פרצופים [שתי התורות], הוא ג'ן סדרים [תורה שבכתב הוא ג'ן פ'רשיות] שונאמר בו "גן נעול אחותי כלה", גן נעול מצד של מ' סתומה, ו' הוא נעול בפשט ימי המעשה וביום השבת יפתח, ובשבת כדי שלא תהיה כנועל דלת בפני לווים, שונאמר בהם לוו עלי ואני פורע, היא פתוחה אליהם, שהם נשמות יתרות.

ד. הנה אמרו חז"ל (שבת דף נ"ה ע"א): אמרה

שיזכו לראות באורו], וכלא על סיבה דילך [והכל הוא על סבה שלך ובכחך, לפי שאתה מתלבש בנשמות של תלמידי חכמים].

ירבעם השתדל ועסק עם השקצים שהם עמי הארץ בשביל הממון שלהם ולא השתדל להחזיר את ישראל בתשובה - זוהי סבת אריכות הגלות

[זה שאמר] וימא גרים דא [ומי גרם את אריכות הגלות], עורב [דהינו ירבעם שחטא והחטיא את ישראל והשחיר פניהם בעורב (ועוד דהוא בעורב שלא נאמן בשליחותו)] דאנת תהא בההוא זמנא פיונה [כי אתה רעיא מהימנא תהיה בעת ההיא פיונה של נח שעשתה שליחותה בנאמנות] דשליח אחרא דאקרי בשמר [כי שליח אחר דהינו ירבעם הנקרא בשמר (כי כל חכמי ישראל היו בפניו כקולפת השום, ועוד שהיה מלך ישראל וכמשה רבנו שונאמר בו "ויהי בישרון מלך")] בעורב דאשתלח בקדמיתא ולא אתהדר בשליחותא [הוא נדמה לעורב ששלחו נח בתחלה מן התבה ולא חזר בשליחותו, פי לא רצה לילך בשליחותו, וכן ירבעם לא עשה שליחותו להחזיר ישראל בתשובה, אלא] דאשתדל בשקצים, דאתמר בהון [במסכת פסחים דף מט ע"ב] עמי הארץ שקיץ [שהשתדל ועסק עם השקצים שהם עמי הארץ שנמשלים לשקץ] גיון ממונא דלהון [בשביל הממון שלהם שנתנו לו], ולא אשתדל בשליחותיה לאהדרא לצדיקיניא בתיבתא [ולא השתדל בשליחותו להחזיר את ישראל שהם צדיקים בתשובה], פאילו לא עביד שליחותא דמאריה [ולכן נחשב לו פאלו לא עשה שליחות קונו בשביל מה שנושלח לעולם הזה, לכן נגרם הגלות על ידו]. (ויש להקשות מדוע אמר "פאלו לא עביד", הרי ממש לא

ידוע מאמר חז"ל (שבת דף נ"ה עמוד א') **אמרה מדת הדין לפני הקב"ה, רבונו של עולם מה נשתנו אלו מאלו. אמר לו הללו צדיקים גמורים**

בדרך לנסב בכל שנה גלגל ומצפה וכל ערי ישראל להדריכם. ובאמת יש לומר תרוצים על קשיאי זו, אבל קשה מאד לסמוך לעשות הלכה למעשה על תרוץ זה.

והיצא לנו על כל פנים מזה הוא, שאם יש דרך לסבב גלגל ומצפה וכל ערי ישראל להדריכם ולנהלם ועל דרך זה לא יהיה שף תרוץ הנ"ל [שהרי לא מנהיג ולא נביא אתה, ומי שמך לאיש ומי שלח עבורך, ומי קראך לבוא לכאן, אטו ראשי שבטי ישראל אתה, הלא גם לנו יש רב ומנהיג, ואין אנו צריכים לך] גודאי בלי שום ספק שרמיי עליו לסבב ולילך בדרך שעשה שמואל, כמו שאמר יחזקאל "צופה נתתיר", ויראה להלן מה שבהאנו מהחפץ חיים זצ"ל, דכל רב בישראל נקרא צופה, (המעתיק) וכל ישראל ערבים זה בזה, מפל שכן בדרך היתום הזה לעת עתה בעוונותינו הרבים אשר נתקיים בכמה מקומות אזלת יד, ואמרו חכמינו ז"ל נתמעטו התלמידים ופרש רש"י (חלק דף י"ז תלמידים פאלו נתמעטו המחזיקין די ישראל להחזיקו (מוטב) ואם לא יעשה כן גודאי הוא עתיד לתן את הדין עבור שהוא בכלל עצומים כל הרוגיה הגיע להוראה ואינו מורה, פי עיני ראו ולא זר, לא פעם אחת ושתיים ושלש אלא פעמים אין מספר, שדברתי עם בני אדם פאלו עד שפמעט לא היה נפר בהם שום צורות צלם ישראל ולבסוף כשנכנסתי עמהם בדברים דברי רבים וכבושים ורבים [כמו שצותה תורה (בפרשת וארא) "ויצום אל בני ישראל" פרש רש"י להנהיגם בנחת]. זלגו עיניהם דמעות ואמרו אוי לנו שממינו לא עוררו אותנו על דברים פאלו. ומעתה נעשה ונשמע ומקבלים עלינו לעשות כל מה שתאמר אלינו, ואנו נותנים לך אלה תודות על שטרחת את עצמך להאיר עינינו ולהורות אותנו הדרך אשר נלך בה. עד כאן לשונו.

מדת הדין לפני הקב"ה, רבונו של עולם מה נשתנו אלו מאלו. אמר לו, הללו צדיקים גמורים והללו רשעים גמורים. אמרה לפניו, רבונו של עולם, היה בידם למחות ולא מחו. אמר לו, גלוי וידוע לפני שאם מחו בהם לא קבלו מהם. אמרה לפניו, רבונו של עולם, אם לפניך גלוי להם מי גלוי, וכתוב "ויחלו באנשים הזקנים", תנו ר' יוסף, אלו בני אדם שמקיימין את התורה כולה מא' ועד תי"ו.

(עין ילקוט שופטים רמז ס"ח) וזה לשונו: ו"כל מי שספק בידו למחות ואינו מוחה להחזיר ישראל למוטב, כל דמים שנשפכים בישראל נשפכים על ידיו", אם תאמר אותם ע"ב אלה שנהרגו בגבעת בנימין מפני מה נהרגו, היו להם לסנהדרי גדולה שהניח משה ויהושע ופנחס בן אליעזר עמהם שיקשרו חבלים של ברזל במתניהם ויגביהו בגדיהם למעלה מארפבותיהם ויחזרו בכל עירותיהם של ישראל, יום אחד ללכיש, יום אחד לעגלון, יום אחד לחברון, יום אחד לבית אל, יום אחד לירושלים, וילמדו אותם דרך הארץ. הם לא עשו כן אלא כיון שנכנסו ישראל לארצם כל אחד רץ לכרמו ולזיתו, וכשעשו בגבעת בנימין דברים מלערים ודברים שאינם ראויים יצא הקב"ה להחריב את כל עולם כולה, ונפלו מהם ע"ב אלה. ומי הרג אותם סנהדרי גדולה ופנחס עמהם.

וזה לשון מדרש רבה (איכה דף נ"ב ע"א): "וממקדשי תחלו" (יחזקאל ט, ו), **באותו שעה קפצה קטגוריה לפני פסא כבוד אמרה לפניו רבון העולמים, איזה מהו נהרג על שמך, איזה מהו נפצע מחו על שמך, איזה מהו נתן נפשו על שמך.**

והנה הבר"ח (חלק ח"מ סי' ט') הקשה, מדוע מימות שמואל הנביא עד עתה לא מצינו אחד מגדולי ישראל שקנא לעשות כמעשיו ולילך

וְהִלְלוּ רְשָׁעִים גְּמוּרִים. אֲמַרְהָ לְפָנָיו רַבּוּנוּ שֶׁל עוֹלָם הִיא בְיָדָם לְמַחֲוֹת וְלֹא מַחֲוִיָּה, וְאִכְמ"ל.

מעלה הוציא לחם ויין שהקדים ויצא לקראתו ואמר לו שלום בואך, עכ"ל. וגם בעולם הזה יזכה שימשך עליו חוט של חסד עבור זה וממילא ימצא חן בעיני הכל פדאמרין בתמיד דף כ"ח:

החובה להזהיר את אחרים

פוק קזי מה שכתב בספר יסוד ושרש העבודה (שער ד' פ"ד) וז"ל: ואין די להפקיע את עצמו בלבד בזהירות ההשגחה על עצמו, אלא על הכלל פלו יצא להזהיר אחרים גם כן, ואשרי חלקו למי שמשתדל לזכות הרבים בזה, עד כאן לשונו.

ובספר חובת הלבבות (שער אהבת השם פרק ו') וזהו לשון קדשו: "וכן מי שאינו מתקן אלא נפשו בלבד תהיה זכותו מעוטה ומי שמתקן נפשו ונפשות רבות תכפל זכותו כפי זכות מי שמתקן לאלקים, עד כאן לשונו. ואמרין בסנהדרין (דף צ"ט; ויעי' ב"מ פה: סנהדרין יט:) כל המלמד בן חברו תורה מעלה עליו הכתוב כאלו עשאו, שנאמר "וְאֵת הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר עָשׂוּ בְּחַרְוֹ" (בראשית יב, ה).

איתא בזוהר חדש (דף ס"א): כרוזא כריז בכל יומא זכאין אינון דמשתדלין באורייתא ואינון דמזכין להון לאחרנין ואינון דמעבירין על מדותיהן. ובזה יקיים ג"כ הפסוק דואהבת את ה' אלקיך שפירושו ג"כ שתאהב אותו על בריותיו כמדת אברהם אבינו שקירב את הבריות תחת כנפי השכינה ולמדם דרך ה' כדאיתא בספרי וברמב"ם.

ממה נובע החיוב על כל איש מישראל להציל את אחיו מלסור מדרך ה' - היכן נצטוונו על זה, ראה מה שכתב החפץ חיים הק' זי"ע:

החובה להצלת נפשות ישראל

בורייות - מואהבת את ה' אלקיך

כתוב בתורה (דברים ו, ה) "וְאֶהְבֶּתְךָ אֶת ד' אֱלֹהֶיךָ", וכתוב ברמב"ם שמצוה זו כוללת

ה. ענין עריכת ספרים והפצתם בעולם כבר הקדימנו בזה אבי אומתינו אברהם עליו השלום בקרבו את הבריות תחת כנפי השכינה, וכלשון הרמב"ם (פ"א מה' עכ"ם הלכה ג): "... והתחיל לעמוד ולקרא בקול גדול לכל העולם ולהודיעם שיש שם אלוה אחד לכל העולם ולו ראוי לעבוד, והיה מהלך וקורא ומקבץ העם מעיר לעיר וממלכה לממלכה עד שהגיע לארץ פנעו והוא קורא, שנאמר (בראשית כא, לג) "וַיִּקְרָא שֵׁם בְּשֵׁם ד' אֱלֹהֵי עוֹלָם", וכיון שהיה העם מתקבצו אליו ושואלין לו על דבריו היה מודיע לכל אחד ואחד כפי דעתו עד שיחזירהו לדרך האמת, עד שנתקבצו אליו אלפים ורבות והם אנשי בית אברהם ושתל בלבם העקר הגדול הזה ויחבר בו ספרים והודיעו ליצחק בנו, וישב יצחק בגרר מלמד ומזהיר, ויצחק הודיע ליעקב, ומנהו ללמד וישב מלמד ומחזיק כל הנלוים אליו, ויעקב אבינו למד בניו כולם והבדיל לוי ומנהו ראש והושיבו ביישיבה ללמד דרך השם ולשמור מצות אברהם, עד כאן לשונו. הרי שאברהם אבינו עליו השלום כבר חבר ספרים בעניני היהדות ושלחם כדי להפיץ ולהודיע על ידי קר שה' אל עולם.

בא וראה כמה גדול שכר המחזיר בתשובה

איתא בזוהר תד"ש פרשת לך וזהו לשונו: ואמר ר' אבהו בא וראה כמה שכרו של אדם העושה לאחר לחזור בתשובה, מנא ליה, ממה דכתיב "ומלפי צדק מלך שלם". תני ר' חנינא רבה, בשעה שנסמית הצדיק המחזיר בתשובה לאחרים, יוצא מן הגוף מיכאל השר הגדול המקריב נפשות הצדיקים לפני בוראו (אינו ר"ל קרבן ממש אלא שהוא מקרב אותם ומביאם בהיכל ה' ומספר שם גדל זכותם) הוא יוצא ומקדים שלום לנשמתו של אותו צדיק, שנאמר "ומלפי צדק" זה מיכאל ראש שומרי שערי צדק "מלך שלם" זה ירושלים של

שבר עמנו והחיוב עליהם לקרא בגרון וכשופר להרים קולם לדרוש ברבים להציל ההמון ממים הזדונים מאנשי רשע ממתעים וממדיחים שלוחי דסט"א ולהשריש בלבם אמונת השם יתברך ולחזק לבם בצוק העתים לחזקם ללימוד תורה הקדושה ולקיום המצוות ואם לא יעשו ככה יתבקשו מהם נפשות האובדות ועל זה רמז הנביא (יחזקאל ל"ד) "בן אדם הנבא וכו' את הנחלות לא חזקתם" וכו'. (שם).

והודעת להם את הדרך - רוב החוטאים בזמננו (בזמן הח"ח) רק תועים כשה אובד - מצוה רבה לרחם עליהם להשיבם לבעליהם

ובאמת אפילו החוטאים בזמננו מצוי ברובן שאינם להכעיס ח"ו, רק תועים על ידי פושעים שמתעים אותם, והרי הם כשה אובד שאינו יודע הדרך לשוב לבית בעליו, ומצוה רבה לרחם על נפשות התועות להורותם הדרך הנכונה, וכמו שכתוב (שמות יח, כ) "והודעת להם את הדרך ילכו בך".

גודל החיוב בזה מטעם "לא תעמוד"

והדבר דומה למי שרואה את חברו טובע בנהר או שאר סכנה שמצוה להצילו ואסור לעמוד על דמו "לא תעמד על דם רעך" (ויקרא יט, טז), ואם אין בכחו להצילו בעצמו מחויב לשכור אנשים להציל, ואם נתעצל בזה עובר בלאו ד"לא תעמוד" וכו' [כמו"ש בחו"מ תכ"ו], או אם רואה לחבירו שנחלה במחלה עצומה ומרוב חלישת דעתו רוצה לאכול דברים הגורמים מיתתו בוודאי מחויב בכל כחו למנעו מזה, וכמו כן כשאנו רואים אנשים שמרוב חלישת דעתם וגודל טרדתם בהבלי הזמן נשתכח מהם תורת ה' וגודל חיוב קיום מצותיו ועל ידי זה באים לעבור על דברים שיגמרו לכרות נפשם מארץ החיים בודאי אסור לנו להתעצל מלזרוז לקיים את דברי ד' כדי שלא יחול עליהם חרון אף ד' כי הקב"ה מאריך אפיה אבל לבסוף גבי דיליה (שם).

מדין ערבות כמה צריך להשתדל בזה

הנה ידוע שבעת שקבלנו התורה מאת ד' לא על עצמנו בלבד קבלנו כי אם שנקיים כל

שנהיה קוראים לבני אדם כולם ולעבודתו יתעלה ולהאמין בו כמו שאם תאהב איש אחד תספר בשבחיו ותרכה בהם ותקרא בני אדם לאהוב אותו, כן כשתאהב אותו יתעלה באמת אתה קורא בלי ספק הסכלים והפתאים לידיעת האמת אשר ידעתו.

בספרי זו"ל: "ואהבת את ד' אלקיך", אהבהו על הבריות כאברהם אביך, שנאמר (בראשית יב, ה) "וְאַתָּה הִפָּשׁ אֲשֶׁר עָשׂוּ בְּחַרְךָ". הנך רואה בעליל שהזריות איש את חברו לקיום דת ד' הוא עצם המצוה של אהבת ד' שאנו קורין בכל יום בבוקר ובערב.

והנה כהיום שנתרבה בעוונותינו הרבים מצד היצר הרע פירצות גדולות בכל עבר והוא ממש כאש בוער ורוצה לכלות כל חלקה טובה, מצוה רבה שימצא בכל עיר כנגדה חבורה של יראי ה' להחזיק הדת בכל נפשם (זוה"ד להח"ח זצ"ל).

כמה עמל ויגיעה רבה חייבים להתייגע להשיב נפש ישראלי התועה מן הדרך

כתוב בתורה (שמות כג, ד) "פִּי תִפְגַּע שׁוֹר אִיִּבֶךָ או חֲמֹרוֹ תִעָה הָשֵׁב תְּשִׁיבֵנּוּ לוֹ", וכתוב בפרשת תצא (דברים כב, א) "לא תרצה את שור אֲחִיךָ או אֶת שִׁוֵּי נְדָחִים וְהִתְעַלְמֹת מֵהֶם הָשֵׁב תְּשִׁיבֵם לְאֲחִיךָ". וכתב הרמב"ן, שנדחים מורה שהרחיקו לברוח. ומזה נוכל להתבונן, אם חסה התורה כל כך על ממנו של ישראל אפילו על חמורו או שיו שתעה והרחיק מן הדרך והוצרך עמל רב להטותו הדרך, וכל שכן כמה צריך לרחם על נפש הישראלי שתועה מן הדרך אפילו אם יצטרך עמל רב ולראות להשיבו אל דרך האמת.

"הָשֵׁב תְּשִׁיבֵם" (דברים כב, א) דרשו רז"ל אפילו מאה פעמים, וכמו כן בעניננו אפילו צריך מאה יגיעות עלינו לעסוק בהם להטות צאן אובדות לידיעה הבורא ועבודתו (שם).

מאלה שה' נתן בלבם חכמה ותבונה והיה בכוחם להציל ההמון על ידי הדרשה ברבים יתבקשו הנפשות האובדות

והנה נמצאים מבעלי תורה ויראי השם שד' נתן בלבם חכמה ותבונה והיה בכוחם לרפאות

גַּם כֵּאֵן הָיָה פִּיָּדָם לומר לַצָּבוֹר לְלַמֵּד זוהר הַקְּדוּשׁ וְנִתְעַצְלוּ וְלֹא אָמְרוּ,
וְכִתְבֹתַי עַל הַעֲנַן הַזֶּה סֵפֶר שְׁלֹם "מִצְוֹת הַתּוֹכְחָה".

וַיְדוּעַ הַסְּפוּר, אֵיךְ אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל נִצְלָה מֵהֵיטְלָעַר י"מ"ש, וְאֵיךְ יְכוּלִים
לְהִנְצֵל בְּזִמְנֵינוּ מִפְּצַצַת אָטוֹם!!!

רַב אֶחָד סֵפֶר לִי שֶׁשָּׁמַע מֵהַגַּה"צ הַמְּקַבֵּל רַבֵּי יְהוּדָה לִיב אֶשְׁלַג
זְצוּקְלֵלָה"ה בְּעַל מַחְבֵּר סֵפֶר הַסְּלָם עַל הַזוהר הַקְּדוּשׁ.

הַגַּה"צ רַבֵּי יְהוּדָה לִיב אֶשְׁלַג זַצ"ל רָאָה שֶׁמִּלְחַמַת הֵיטְלָעַר י"מ"ש פְּרָצָה
עַל הָעוֹלָם, וּפְחָדוֹ מְאֹד שֶׁתִּגְיַע לְאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה לְהַשְׁמִיד לְהַרְוֹג
וּלְאַבֵּד אֶת כָּל הַיְּהוּדִים מִנְעַר וְעַד זָקֵן טֵף וְנָשִׁים ח"ו.

מהעסק, ואף בזה אלו היה חפצי שמים שקולים וחשובים אצלו כרצונו, היה מחפש עצות ותחבולות איך להקים הדת שלא יתמוטט, ובודאי היה הקב"ה ממציא לו עצה ועזר, וזה שאמר (משלי ג, ו) "בְּכָל דְרָכֶיךָ דַּעְהוּ " וכו', ר"ל באותן הדרכים שאתה מתנהג בענייני עצמך, תתנהג בחפצי שמים לחפש עצות ותחבולות, ואז הקב"ה יאיר עיניך ויעמוד לימינך שיתרומם קרן התורה וקרן ישראל על ידך. (עד כאן תוכן דברי החפץ חיים בספר "חומת הדת").

**אסור לרחות הצלת הכלל מיום ליום -
הדוחים נקראים בשם מרצחים:**

"אֵיכָה הֵיטָה לְזוֹנָה קָרְיָה נֶאֱמָנָה מְלֻאָתִי
מִשְׁפָּט צָדֵק יְלִין בָּהּ וְעֵתָה מְרַצְחִים (ישעיהו
א, כא)" הַכוּנָה אֶפְשֶׁר לומר כִּי יִשְׁעִי הַנְּבִיא
תָּמָה וְאָמַר, אֵיךְ וְעַל יְדֵי מֵה הִגִּיעַ עִיר קִדְשֵׁנוּ
יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַנֶּאֱמָנָה לְהִיּוֹת כְּזוֹנָה, עַל זֶה
אָמַר "צִדִּיק יְלִין בָּהּ" שֶׁבַע שָׁהִיגַע לַעֲשׂוֹת
דָּבָר טוֹב וְצָדֵק וְלִתְקֹן מִכְשׁוּלִים, אִזּוּ דָחוּ
הַדָּבָר מִיּוֹם אֶל יוֹם וְזֶה שֶׁאָמַר "יְלִין בָּהּ" אֲבָל
בְּמַעֲשֵׂה הַמִּצְוָה שֶׁבָּאָה אֵלֵיהֶם הַמִּצְוָה עַל
דָּבָר רַע זְרוּזוּ עֲצָמָם לַעֲשׂוֹת אוֹתָהּ תִּיכַף וּמִיד
זֶה שֶׁאָמַר "וְעֵתָה מְרַצְחִים" עַל כֵּן הִגִּיעוּ עַד
מִדְרִיגַת הַתְּחַתּוּנָה, כִּי מִצְוָה הַבָּאָה לִיד הָאָדָם
צָרִיךְ לִזְרוֹז בָּהּ וּלְקִיּוּמָהּ תִּיכַף כִּמ"ש מִצְוָה
הַבָּאָה לִידֵךְ אֶל תַּחֲמִיצָנָה [רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ
בְּשֵׁם ר"י לַאֲנָדָא].

מה שיהיה ביכולתנו לחזק קיום התורה אצל שאר בני ישראל וכולנו ערבים זה לזה, כמו שכתוב (דברים כט, כח) "הַנְּסִתֶּרֶת לְד' אֱלֹקֵינוּ וְהַנְּגַלֶּת לָנוּ וּלְבָנֵינוּ" וכו' וכפירוש רש"י, לכן הדין שכל אחד מישראל יכול להוציא את חברו אפילו הוא בעצמו יצא כגון קידוש ותקיעת שופר.

ועתה נתבונן, אם ראובן נעשה ערב לשמעון אחיו, על כמה אלפים כתרים, ורואה ששמעון רוצה ליקח איזה עסק והוא מכיר מכבר את העסק ההוא כי הוא רע ומר ויפסיד בזה כל מעותיו, כמה מההשתדלות היה ראובן עושה למנוע את שמעון אחיו מהעסק הרע שעל ידי זה יחזור החוב אליו, וכן בענייני צריך האדם לידע דאם יכול למנוע את חברו מאיזה עוון על ידי תוכחה וכדומה או את אנשי עירו והוא מתעצל בזה יתפש באותו עוון.

**בחפצי שמים צריך לבקש עצות ותחבולות
כחפצי עצמו**

ואל יחשוב האדם שיפטור עצמו במה שלא החזיק בקיום התורה מפני שלא היו דבריו עושין רושם, כי חפצי שמים צריך לחשוב על כל פנים כחפצי עצמו ובחפצי עצמו ידוע אפילו עסקו הולך בענין רע אינו מתייאש ממנו אלא הולך ליודעים ומבינים ושואל בעצתם ועושה תחבולות לתקן עסקו, והקב"ה עוזר לו, ומצוי הדבר שלבסוף ירויח

על כן אמר: היות ורבי שמעון בן יוחאי פותב בזוהר הקדוש, בספרא דא יפקון מגלותאי, התחיל לתרגם הזוהר בלשון הקודש כדי שכל יהודי ויכל להבין וללמד את הזוהר הקדוש, ואמר שביום שיצא לאור הספר הראשון על הזוהר הקדוש יהיה לרשע מפלה גדולה, וכך היה ביום שיצא לאור הכרך הראשון מספר הזוהר, אז היה לו להרשע מפלה ונגמרה המלחמה של היטלער ימ"ש. ולא הצליח זממו להגיע לארצנו הקדושה. וכמו שאנו זקוקים לרחמי שמיא, ויש כמעט אחד וחצי בליון ערבים שכלם רוצים לחסל את 15 מליון יהודים ח"ו, לכן אנו בטוחים, שאם ילמדו את הזוהר הקדוש בכל יום ויום עשר עד 15 דקות, וכך כל אחד יגמר כל הזוהר בשנה אחת, בודאי ננצל מחבלי משיח, כמו שכתבו גדולי הרבנים של חברי הפד"ץ עדה החרדית בירושלים עיה"ק בשנת תרפ"א כהכחחת רבי שמעון בן יוחאי ע"ה שבספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי.

ואכן, ביום שאנשי "מפעל הזוהר העולמי" סימו את ספר הזוהר הקדוש לפי סדר הדרף היומי, הנדפס בי"ב כרכים לי"ב חדשי השנה, באותו היום ממש נפסקה המלחמה של עופרת יצוקה בעזה, בחדש טבת לפני ג' שנים [מל' כסלו עד ח"י טבת (למספרם בין 27 בדצמבר 2008 ל-81 בינואר 2009)]. וחזרו מליון אנשים לביתם, אחרי שהיו בגלות קשה כבר כמה שבועות.

אחר שבוע היה כתוב, בעתון 'חדש', בבית שמש, שרב הטילים שזרקו הערבים היו צריכים להגיע לבית שמש, וכל השלש שבועות האלו עבדו אצלנו כמה אנשים לערך 26-30 מעת לעת בלי הפסק, לסדר את הזוהר הקדוש ללמוד היומי, ואחר כך נודע לנו הנס הגדול שהציל את כל

ולתתא קב"ה ושכינתיה), משום שזהו זמן הגאולה, וכידוע כל הגאולה תלויה בלימוד הזוהר הקדוש, וכמו שאמרו בזוהר הקדוש (זוה"ח ח"ב מ): על דורו: "זכו דדרא דא קנים עלמא עד דיתתי מלכא משיחא" וכידוע שבזכות לימוד הזוהר הקדוש והאדרת יפקון מן גלותא ברחמים ועוד לא יצטרכו לנסיין. כמ"ש בזוהר הקדוש ובתקונים.

ובתקון ו' איתא: "וכמה בני נשא לתתא יתפרנסון מהאי חיבורא דילף כד יתגלי לתתא בדרא בתראא בסוף יומיא, ובגיניה וקראת דרור בארץ וגו'". ובפרשת נשא אמר רעיא מהימנא "בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי".

ו. התעוררו להתחזק בלמוד הזוהר הקדוש: ישראל ה'טהורים ואחינו ה'נבונים, ידעו ויתבוננו לעסק בלמוד הזהר הקדוש שפידוע מטרה את הנשמה ומסגל לכל ברכה וטובה כמו שכתב החיד"א זלה"ה בספרו "מורה באצבע" (ב, מד) וזה לשונו: "לימוד ספר הזוהר מרומם על כל לימוד, בשגם לא ידע מאי קאמר ואף שיטעא בקריאתו, והוא תיקון גדול לנשמה..." עפ"ל זלה"ה. על כן התעוררו להתחזק בלמוד הזוהר הקדוש כמו שכתוב (תהלים קיט) "עת לעשות לה' הפרו תורתך", (ובאורו: קשהערב רב מפירים את התורה מוטל עלינו להתחזק ולעשות עת וזמן לכבוד השכינה הקדושה,

בית שמש מהטילים, וגם כן שבגמר הספר הזוהר הקדוש באותו היום ממש נגמרה המלחמה. [והגיע רק טיל אחד קרוב למקום של מחנה צבאי שיש שם פצצת אטום, וגם היה נס גדול שלא קרה כלום]. -

וגם במלחמת "עופרת יצוקה" היו נסים גדולים מאד כידוע. וראינו בעינינו את הנסים הנגלים, שקרו על ידי הדפסת ספרי הזוהר, עוד לפני שחלקו אותם לרבים, שרק כשעוסקים בהפצת הזוהר הקדוש יש כבר נסים גלויים.

ובזכות זה, יתקיימו דברי הזוהר הקדוש "בספרא דא יפקון מגלותא", דהינו, שרק בגמר כל הספר כלו יצאו מן הגלות הקטנה שעברה עלינו, וכעת נוכל להבין מזה, שאם נסים כלנו את ה"זוהר המחלק" דבר יום ביומו ("דף היומי" בזהר), ובפרט היום שנדפס הזוהר הקדוש עם תרגום 10 פרקים עם אותיות גדולות שכל אחד יכול בקל ללמוד ולסיים את כל הזוהר הקדוש בשנה אחת, אז בקרוב ממש נזכה להבטחת הרשב"י האמורה לעיל "ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי דאיהו האי ספר הזוהר יפקון ביה מן גלותא ברחמי".

צריכים לדעת שכל דבר טוב, ובפרט דבר כזה שכל העולם וכל הגאולה תלוייה בזה, ישנן הרבה מניעות, אבל עם רצון חזק יכולים לעבר על הכל, ויכולים להגיע לכל מה שרוצים באמת עם סיעתא דשמיא, כמו שכתוב בזוהר הקדוש "כד בעי בר נש לאתדכיא כמה אנון דמזמנין ליה", והפירוש, כאשר בן אדם רוצה להטהר כמה מלאכים עוזרים לו, שהשם יתברך שולח לו מלאכים קדושים ללוות אותו ולסייע בעדו.

ולומדי הזוהר נקראים מזכיי הרבים הכי גדולים בעולם שהם מטהרים נשמתם ונשמת כלל ישראל, ומצילים את עם ישראל מכל גזרות קשות ורעות ברוחניות ובגשמיות, בוודאי כחם רב ועצום ובכרפתם עושה פרות ותפלתם נשמעת.

מורי ורבותי קהל קדוש! עד מתי תהא שכינתא בגלותא? היאך לא נחוס על אבינו שבשמים?

מלך המשיח מתגולל ביסורים ומתחנן אלינו, הוא רוצה לבוא, השם יתברך רוצה לגאלנו, וכל זה תלוי רק בנו!!!

ומה העצה? משה רבינו אליהו הנביא והרשב"י זיע"א נתנו לנו עצה טובה קלה ומועילה מה לעשות לקירוב הגאולה, וכיצד נזכה שיבוא תיכף ומיד.

העצה הפשוטה היא: שהכולל הזה יביא את המשיח, שנעשה סיום כל ספר הזוהר בכל יום ויום, וזה קל מאוד, אם יש לנו 26 אברכים יכולים לסיים בכל שבוע על ידי שכל אברך ילמוד שני שעות ביום שבע ימים ויש לנו כל שבוע סיום הזוהר הקדוש, וכן כל אחד בכל העולם כולו יוכלו להצטרף ללומדי חצות אלו בכל העולם כולו, וכל אחד שמצטרף יעזור בצדקה הגונה להצדיקים האברכים האלו הלומדים ומתקשרים להרשב"י פנים אל פנים, כמבואר בליקוטי מוהר"ן (ח"א תורה י"ב).

אחים יקרים! כולנו ביחד יכולים להביא אותו, תיכף ומיד בעזרת השם.
א. באחדות ואהבת ישראל. **ב.** עלינו להרבות מיליוני שעות תורה.
ג. ולזכות לכל זה, יכולים רק בלימוד זוהר הקדוש.

בשתי שעות אלו נביא את המשיח!!!

רבותי, יש לנו כאן ב"ה קידוש השם גדול ונורא! כולם מתאספים למען הרבות כבוד שמים!!! כאשר כל אחד בכל העולם כולו יתרמו להאברכים וכשיהיה לנו די כסף נקח 50 אברכים ונעשה סיום מידי יום ביומו, בעזהי"ת עד שכל אחינו בני ישראל יהיה שותפים למפעל הסיום הזוהר העולמי בארצינו הקדושה.

עתה מובן איך בזיכוי הרבים לא יבואו לידי חיסרון כי מכפיל את זכויותינו למיליארדי שעות תורה עד אין קץ, וכמו שכתוב בזוהר הקדוש שהגאולה האחרונה תבוא רק בזכות ובכוח התורה הקדושה, וכתבו המקובלים שהעצה היחידה להינצל ממלחמת גוג ומגוג היא, ללמוד תורת הסוד ולימוד הזוהר הקדוש בראשונה, ותיכף ומיד מגיע המשיח.

את הזוהר הקדוש כל השבוע בלי הפסק].
 למוֹד הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ צִילָא דְמְהִימְנוּתָא
 פְּסָפָה: פְּתוּב בְּתַהֲלִים (פְּרָק ק"מ ח) "ה' אֲדָ-נִי
 עֲזוּ יִשׁוּעָתִי סָפְתָה לְרֵאשִׁי בְּיוֹם נְשָׁק".
 וּבִירוּשְׁלָמִי (בְּמִוֹת דָּף עח) אָמְרוּ: דְּכָר אֲחֵר
 "בְּיוֹם נְשָׁק" זֶה נְשָׁקוֹ שֶׁל גּוֹג. וּכְתָבוּ הַמְּקַבְּלִים
 דְּהַסְכֵּךְ שֶׁל הַסְּפָה בְּבַחֲיִנַת בִּינָה, הַנְּקָרָאֵת אִם
 הַחוּפְּפֵת עַל הַבְּנִים בְּצִלָּא דְמְהִימְנוּתָא, וּפְמוֹ
 כֵּן הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ שֶׁלְמוֹדוֹ בְּבַחֲיִנַת בִּינָה, נְחָשֵׁב
 לְסָפָר וְצִילָא דְמְהִימְנוּתָא, וּמְסַפֵּר וּמְגַן בְּיוֹם
 נְשָׁק שְׁמֵצִיל מִמְּלַחְמַת גּוֹג וּמְגוֹג. (פְּדִי עֲרְבוּת).

ז. ישראל מתאחדים בזוהר הקדוש בגימטריא
 1679 כמנין בסוכות תשבו שבעה ימים. [וענן
 ה' עליהם יומם", שהשכינה הקדושה חופפת
 על ישראל, וזוכים ל"סכותה לראשי ביום
 נשק", [עיין ירושלמי יבמות ע"ח, וכמו
 שתמיד היה דורש בפתחה לירחי כלה מרן
 בעל "אבי עזרי" את הפסוק הזה, על סכנת
 האטום], ובזכות התאחדות עם ישראל
 בלימוד הזוהר הקדוש, נינצל ממלחמת גוג
 ומגוג, ועוד, כמו שהתורה צוותה עלינו
 בסוכות תשבו שבעת ימים, כך חייבים ללמוד

והעוסק בזוה"ק ובתורת האריז"ל, הקב"ה משתבח בו בפמליא שלו בכל יום, ודיוקנו נרשם למעלה בין אֹהֲבֵי וְאֹהֲבֵי המלך, ומכריזין לפניו "הוּוּ זְהִירִין בדיוקנא דפלוני" ואפילו הקב"ה גוזר גזירות, יש לו רשות לבטלם. (סוד ה'). וספר זה עתיד היה להתגלות בימי מלכא משיחא, לְתַן סֵעַד לְשִׁכְיָנָה, והנה כל אותן שיזכו אליו יזכו לגאולה, כי עבודה זו המועטת בזמן ההוא, היא יותר חשובה מכל אילי נביות כשהיה בית המקדש קיים (חסד לאברהם, רבי אברהם אזולאי זיע"א).

אנו מבקשים מהצדיקת הקדושה שתהא מליצה טובה בעד כל המשפחה וכל עם ישראל שנזכה להמשיך לפרסם את הזוהר הקדוש בכל בית יהודי, כמו שהייתה פועלת למענם בהיותה בחיים חיותה. ובזכות זה השי"ת ישלח לנו הגואל האמיתי במהרה בימינו אמן.



אני מוגן לומד זוהר



תורתנו מגן לנו

זוהר הקדוש

להגנה אמיתית מפני מתקפה

שע"י מועצת גדולי ישראל למען תורת הרשב"י

שִׁכָר וְעוֹנֵשׁ ה' הַלְקִים

מפעל הזוהר העולמי יוצא במבצע חסר תקדים, רכישת הספרים במהיר מסובסד, לארגונים לקרב רחוקים, כגון הידברות, ערכים, יד לאחים, שובו בנים ועוד, וכן למזכיר הרבים המתנדבים לקרב ולרבות הלומדים.



המעוניין יתקשר לטלפון:

0527-651911

קחו עמכם דברים ושובו אל ה'!
לא ידה ממנו נדח